

Eskilstuna pensionärid:**Kevadpidu oli täistabamus!**

Laupäeval, 25. aprillil kogunes Eskilstuna Eesti Kodusse ligi poolsada külalist Eskilstuna Eesti Pensionäride kevadpeole.

"Niisugust toredat pidu meil pole kaua aega olnud." kiitsid pensionärid. Ja tööpoolest – pidu oli igatpidi õnnestunud!

Antreeks rüübiti Eskilstuna eestlastele tuntud "Pahvi-Koktelli" (maasikas ja sidrunivill sa-

lajases alkoholivedelikus) ja siis istuti maitsekalt katud peolauda.

Heeringas hapukoorega – eestlastele traditsiooniline eeltoit – maitset "jumalikulit". Gurmaanine üllatuseks serveerisid perenaised peatoiduks seafleed seenekastmes – apelsinivilludega garneeritud.

Prantslased teevad vahet, kas oled "gourmand" või "gourmé" – esimene sööb ükskõik kui palju, teine on peenemaitsete toitjate harrastaja, ehk eestikeeles maa-smokk – siin langesid kõik ühte gruppi: "gourmand" muutus "gourméks" ja vastupidi. Filee nagu sulas keeles. Söögiajal ei olnud sõnagi kuulda – kõik nautisid maitavat rooga.

Kui taldrikud olid tühjad, ootas juba teine üllatus. Algas viiemehe-orkestri esietendus. Arnold Pilv, kes varem on esinenud ühemehe orkestrina, sai kampa veel neli noort: Hugo, Rein ja Mihkel Nõmme ning Aksei Timoleoni.

Kvintett pakkus virtuoosliku osavusega eesti rahvalugude popurräid. Ei puudunud ka Nõmmevannade rootsi rahvalaude ettevanne ega Arnold Pilve ühemehe orkester. Pensionäridel oli hea meel, et mitu generatsiooni oli kokku saanud neid lõbustama ja kiitsid kontserti bravuurse aplausiga.

Primadonna Erika Köks koos Arnold Pilvega lõbustasid külalisi sketshi ja anekdootidega. Nende ettekandeid võeti spontaanse aplausiga vastu – võisid ju kõik ära tunda tabavalt esitatuid argipäeva siin paguluses. "Nagu teelikkust elust võetud", kommenteeris Mart Kiiver ja leidis vastukõla kõikide piduliste poolt.

Kohvi juurde olid perenaised küpsetanud koogi, ja, kuigi köht oleks pidanud olema täis, ei olnud kellegil vastupanu niisugusele meelelusele.

Vahepeal tantsiti veel perekonna-valssi, kus võis näha pensionäride nooruslikku joont. Koju minekust ei olnud juttu – istuti koos lõbusas tujus ja nauditi lõbusat kevadpidu kas diskussiooniga või lauluga.

"See pidu oli täistabamus," selgi mitmelt poolt – ja nii see oligi...

Pallipäevad Eskilstunamas

Hiljuti toimus Eskilstunas Viru lipkonna korraldusel pallipäev. Õigupoolest oleks pidanud olema pallipäevad, kuid kojameeste vastuseisu tõttu oli korraldajatel võimalik tüürimine võimalik ainult üheks päevaks. Sellepärast pallipäev.

Mängijate suhtes oli olukord märksa parem. Mängijaid oli rohkesti. Suuri ja väikesi, koremaid ja raskemaid, nooremaid ja vähem noori. Mängiti örkpalli (soome keeles lento-pallo, läti keeles volejbols), mida meie kõik väga hästi tunneme ja veel tüht pallimängu (rootsi keeles innerbandy) mille eestikeelne nimetus on lles väljakujunemisel, kuid mis selle peale vaatamata on tore mäng ja meeldib noortele.

Mängitakse nagu jääpalli kõverate keppidega (mis on kummist), siiski ilma uiskudeta ja võimalas, pörandal, mitte jääl. Mõni andekam sportlane, või keele-aaviku hingesugulane võiks mängule nime välja mõelda. Ütleme esialgu, et mängu nimi on sisebandi.

Meeskonnad meodustati kohapeal. Ants Nõmm, tuntud spordimees ja noorema generatsiooni seitsakonnategelane, hindas kiirelt mängijad oma asjatundliku pilguga ja jagas meeskondadeks. See oli tema käes silmapilgu töö. Tema as-

jatundlikkust tõendab ka see asjaolu, et ta oskas enese ättida kõige võidurikkama meeskonna liikmeks.

Mängiti suure innuga. Ikka võidu peale. Mängudega käigus võis näha elegantsid lööke, haruldasi kombinatsioone, raffineeritud nõkse, julgeid pealetunge, andekaid pottelligutusi, aktiivset ja passivset kaltsut ja täiesti mitmekesiat tehnikat. Jätame kõrvale ebaõnnestumised, nendest meile ei kirjuta, need võivad ju esineda isegi kõige paremas perekonnas.

Mäng oli tükati täiesti kõrgeklassiline, tänu tulevastele liiduklassi mängijatele, kes olid hulgas ja mõjusid mängude taaset kõrgendavalt.

Vörkpalli turniirist võttis osa 4 meeskonda. Mängiti 8 setti. Sisebandi turniirist võttis osa samuti 4 meeskonda, kusjuures mängiti 6 mängu. Kõige võidukam meeskond, mida juhatais kapten Leo Põld, saavutas 8 punkti, teised meeskonnad saavutasid vastavalt 5, 4 ja 3 punkti. Võitja meeskond sai kombineeritud auhinna, mis anti üle õhtusel pidul.

Üksikute mängijate saavutuste kirjeldamine viiks pikale, sest mängijaid oli palju. Piirdume ainult mõne näitega. Kõigepealt peab toonitama, et

tütarlapsed, peale selle, et nad hästi mängisid, olid liusad vaadata – esteetilisest mõttes – mis suurel määral tõstis mängude nauditavust. Kahju pealtvaatajatest, kes olid kodu koti peal ja kellel sellelõttu jäi kaunis süüdimatus nägemata.

Peab kindlasti märkima, et Eskilstuna Eesti Seltsi esimees insener Lembit Pella võttis osa pallipäevast mängijana, kusjuures tema Uppsala vanemskaudi ajal hangitud mänguõnne tema suureks kasuks tuli ja tema võimaldas haruldast elegantsid lööke sooritada.

Tiit Öhr, peale seda kui oli demonstreerinud oma üleolekut ja kõrget klassi kõige paremat sorti löökidega, pani mütsi pähe ja läks minema; teda oodati juba teises kohas. Head mängumehed on väga tagaotsitud. Noor Jaan Rannamaa palstis silma oma eriti hea jalga töö poolest.

Vahekohtunikud X ja Y valvasid hoolikalt mängude käiku ja mängijate käitumist, mis oli laimatu. Ainult mõned kõige väikemadad vääratused tulid ette.

Pallipäeva peakorraldaja Liisa Aus jäi üldiselt mängudega rahule, oleks aga siiski oma meeskonnale rohkem võite soovitud.